

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

Reprezentând condiția primordială a existenței civilizației umane, biodiversitatea asigură sistemul suport al vieții și al dezvoltării sistemelor socio-economice. De aceea, menținerea biodiversității este esențială pentru asigurarea supraviețuirii oricăror forme de viață, inclusiv a oamenilor.

Biodiversitatea se află însă într-o situație de criză. Speciile sălbatice sunt acum amenințate cu dispariția, iar majoritatea ecosistemelor sunt degradate într-o asemenea măsură, încât nu își mai pot oferi serviciile valoroase. Această degradare înseamnă pierderi sociale și economice uriașe pentru omenire.

Principalele resorturi ale pierderii biodiversității, cum ar fi modificarea habitatelor, supraexploatarea resurselor naturale, introducerea și răspândirea speciilor alogene invazive și schimbările climatice, au câștigat teren, estompând efectele pozitive ale acțiunilor menite să stăvilească pierderea biodiversității.

În anul 2011 Comisia Europeană a adoptat o strategie a UE în domeniul biodiversității pentru 2020, cu obiectivul principal de a „stopa pierderea biodiversității și degradarea serviciilor ecosistemice până în 2020, de a reface ecosistemele în măsura posibilului, precum și de a crește contribuția UE la combaterea pierderii biodiversității pe plan mondial”.

V.1.1. Speciile invazive

Speciile invazive reprezintă o problemă actuală reprezentativă pentru întreaga lume. Aceste specii invazive modifică ecosistemele naturale prin degradarea fertilității, prin modificarea proprietăților fizico-chimice ale solului, prin degradarea caracteristicilor cantitative și calitative ale covorului vegetal ce fac concurență agresivă cu speciile native pentru apă, lumină, spațiu.

Având în vedere rapiditatea aclimatizării și răspândirii acestora, măsurile adoptate de un stat membru pot să nu aibă niciun efect dacă țările învecinate nu acționează sau nu răspund în mod concertat. Consecințele de natură ecologică, economică și socială ale răspândirii speciilor invazive pentru țările UE sunt serioase și necesită un răspuns armonizat. ” Stavros Dimas, Comisar UE pentru Mediu

Detectarea timpurie și răspunsul rapid sunt acțiunile cele mai eficiente din punct de vedere economic și cu cel mai ridicat potențial de reușită. Sensibilizarea populației cu privire la speciile invazive reprezintă o parte importantă a acestei lupte.

Astfel unul dintre obiectivele Strategiei privind biodiversitatea pentru 2020 este combaterea speciilor alogene invazive prin identificarea și prioritizarea, până în 2020, a speciilor alogene invazive și a căilor de introducere, controlul și eradicarea speciilor prioritare și gestionarea căilor de introducere pentru a preveni introducerea și stabilirea de noi specii invazive.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Poluarea și încărcarea cu nutrienți reprezintă o cauză majoră și în continuă creștere a pierderii biodiversității și a degradării ecosistemelor.

Emisiile de azot în atmosferă au crescut substanțial în ultimii 100 de ani, mai ales sub formă de amoniu din agricultură și de oxizi de azot din industrie, afectând habitatele sensibile.

În mediile acvatice aportul excesiv de nutrienți (azot și fosfor) determină fenomenul de eutrofizare, care cauzează creșterea abundentă a algelor. Dezvoltarea algelor poate duce la dispariția faunei acvatice și, în final, la formarea unei mlaștini.

Agricultura reprezintă o sursă importantă de poluare cu nitrați datorită aplicării excesive de îngrășăminte pe bază de azot și fosfor.

Conform datelor furnizate de Institutul Național de Statistică, în perioada 2015 – 2019, tendința anuală privind utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice în agricultură se prezintă astfel.

Îngrășăminte chimice	Anul 2015 (to s.a.)	Anul 2016 (to s.a.)	Anul 2017 (to s.a.)	Anul 2018 (to s.a.)	Anul 2019 (to s.a.)
Azotoase	2264	2640	3653	4853	3653
Fosfatice	489	502	549	1773	549
Potasice	30	30	30	565	30
Total	2783	3172	4232	7191	4232

Tabel V.1.1. Utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice, la nivelul județului Sălaj.

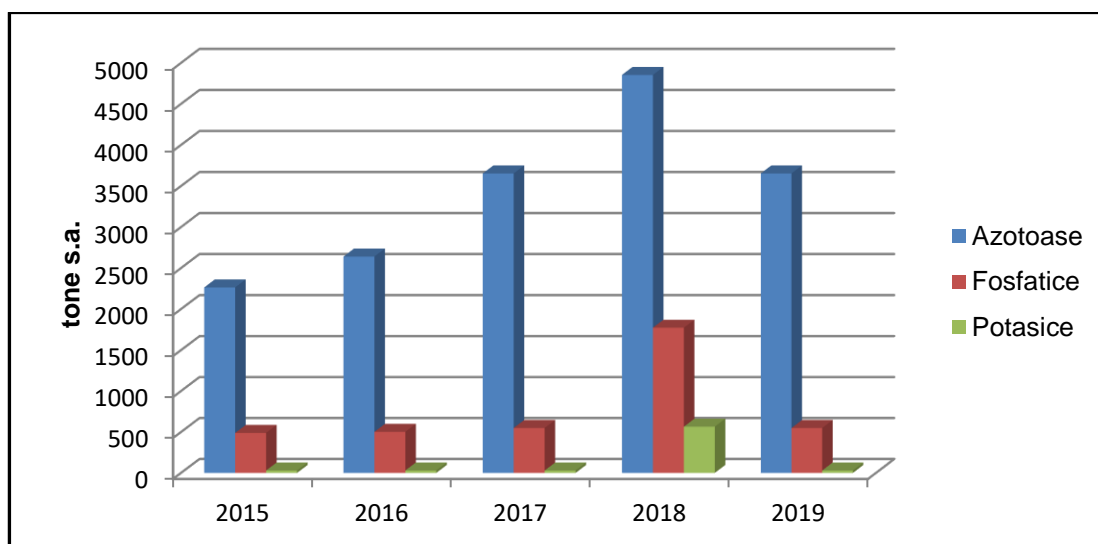

Fig. V.1.1. Evoluția utilizării îngrășămintelor chimice în agricultură, în perioada 2015 - 2019

În anul 2019, utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice a înregistrat o creștere semnificativă (52,07 %), față de anul 2015. Comparativ cu anul precedent utilizarea și consumul de îngrășăminte chimice a scăzut considerabil (41,15 %).

V.1.3. Schimbările climatice

Schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai mari amenințări asupra mediului, cadrului social și economic. Fenomenele meteorologice extreme, cum ar fi incendiile forestiere, valurile de căldură și inundațiile, devin din ce în ce mai frecvente.

Oamenii de știință avertizează că, dacă nu se iau măsuri urgente, până în 2060 încălzirea globală va depăși probabil cu mai mult de 2°C nivelurile preindustriale, iar această depășire ar putea ajunge chiar la 5°C până la sfârșitul secolului. O astfel de creștere a temperaturii globale va avea efecte devastatoare asupra naturii, determinând schimbări ireversibile la nivelul multor ecosisteme și, ca atare, un declin al biodiversității.

Amenințările la adresa biodiversității se concretizează prin:

- modificări de comportament ale speciilor, ca urmare a stresului indus asupra capacității acestora de adaptare;
- modificarea distribuției și compoziției habitatelor ca urmare a modificării componenței speciilor;
- creșterea numărului de specii exotice la nivelul habitatelor naturale actuale și creșterea potențialului ca acestea să devină invazive, ca urmare a descoperirii fie a condițiilor prielnice, fie a unor „goluri ecologice” prin dispariția unor specii indigene;
- modificarea distribuției ecosistemelor specifice zonelor umede, cu posibila restrângere până la dispariție a acestora;
- modificări ale ecosistemelor acvatice de apă dulce și marine generate de încălzirea apei, dar și de ridicarea probabilă a nivelului mării la nivel global;
- creșterea riscului de diminuare a biodiversității prin dispariția unor specii de floră și faună, datorită diminuării capacităților de adaptare și supraviețuire, precum și a posibilităților de transformare în specii mai rezistente noilor condiții climatice.

Pentru a stopa pierderea biodiversității, trebuie reduse în mod semnificativ emisiile globale de gaze cu efect de seră.

Țările semnatare ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) au convenit să limiteze creșterea temperaturii medii globale la suprafață la mai puțin de 2 °C față de perioada preindustrială. Până în 2050, emisiile globale ar trebui să fie reduse cu 50 % comparativ cu nivelurile din 1990, iar înainte de sfârșitul secolului să se atingă neutralitatea din punct de vedere al emisiilor de carbon.

La nivelul județului Sălaj, nu există studii sau informații care să evidențieze impactul schimbărilor climatice asupra biodiversității

V.1.4 Modificarea habitatelor

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Alterarea sistemelor ecologice naturale terestre și a apelor curgătoare este considerată una din cele mai grave amenințări asupra biodiversității la nivel global.

Cea mai vizibilă și cu un impact major este distrugerea directă a sistemelor ecologice (ex. tăierea unei păduri, drenarea unei zone umede, construirea unui baraj, transformarea zonelor de stepă/preerie/savană în agroecosisteme).

Fragmentarea are efecte multiple asupra speciilor. Cele mai importante efecte pe care le produce fragmentarea sunt:

- Scăderea raportului suprafață/perimetru
- scurtarea lanțurilor trofice.

Problema combaterii efectelor fragmentării sistemelor naturale și seminaturale precum și elaborarea unor strategii de conservare adecvate are mai multe aspecte, și anume:

Efectele fragmentării habitatului	Măsuri de combatere
descreșterea totală a suprafeței habitatului	creșterea efectivă a suprafeței arealului
fragmentarea habitatului în parcele izolate	creșterea conectivității între fragmentele de habitat
pierderea selectivă a speciilor	acțiuni de conservare specie-specifice

Elaborarea unei strategii UE pentru o infrastructură verde ocupă un loc important în noua politică a UE privind biodiversitatea post-2010. Crearea unei infrastructuri verzi va contribui la restabilirea legăturilor între zonele naturale existente, de exemplu prin coridoare de trecere a animalelor sau alte locuri de trecere și pasaje ecologice, îmbunătățind, de asemenea, calitatea ecologică generală a mediului.

La nivelul județului Sălaj, nu există studii sau informații oficiale din care să reiasă că există fragmentare de ecosisteme.

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Extinderea urbanizării, activitățile agricole, turismul necontrolat, braconajul și vânătoare, pășunatul excesiv, pescuitul determină reducerea habitatelor naturale și seminaturale, cu repercusiuni negative asupra numărului speciilor din fauna și flora sălbatică.

La nivelul județului Sălaj, în perioada 2015 – 2019, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, evoluția terenurilor agricole pe tipuri de folosințe este redată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2015 (ha)	Anul 2016 (ha)	Anul 2017 (ha)	Anul 2018 (ha)	Anul 2019 (ha)
Arabil	119.972	121.662	121.836	121.919	121.389
Pășuni	76.519	73.751	72.737	72.293	70.879
Fânețe	36.838	37.262	37.429	37.723	38.440
Vii	2.485	2.382	2.430	2.452	2.475
Livezi	5.298	5.314	5.477	5.562	5.953
Terenuri agricole total	241.112	240.371	239.909	239.949	239.136

Tabel V.1.3. Evoluția suprafețelor agricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

Din analiza acestor date, în anul 2019, față de anul 2015, se constată o ușoară scădere a suprafeței terenurilor agricole (0,82 %) pe seama scăderii suprafețelor ocupate de pășuni și vii. De asemenea se observă o tendință de creștere a suprafețelor acoperite de terenuri arabile și fânețe.

În perioada 2015 – 2019, la nivelul județului Sălaj, evoluția terenurilor neagricole pe tipuri de folosințe, conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură Sălaj, este prezentată în tabelul următor.

Modul de folosință	Anul 2015 (ha)	Anul 2016 (ha)	Anul 2017 (ha)	Anul 2018 (ha)	Anul 2019 (ha)
Păduri și altă vegetație forestieră	105.408	107.915	108.507	108.528	109.478
Ape, bălți	5.701	5.017	5.047	5.047	4.960
Construcții	9.266	9.333	9.313	9.408	9.402
Căi de comunicații și căi ferate	6.868	6.102	5.703	5.630	5.593
Terenuri degradate și neproductive	18.083	17.700	17.959	17.876	17.869
Terenuri neagricole total	145.326	146.067	146.529	146.489	147.302

Tabel V.1.4. Evoluția suprafețelor neagricole, după modul de folosință, în județul Sălaj.

În ceea ce privește evoluția suprafețelor neagricole după modul de folosință, în anul 2019, față de anul 2015, se constată o ușoară creștere a acestor suprafețe (1,58 %). De asemenea, se observă o creștere nesemnificativă a terenurilor acoperite cu păduri și altă vegetație forestieră și a suprafețelor ocupate cu construcții. În cazul terenurilor degradate și neproductive se observă o ușoară scădere, față de anul 2015.

În județul Sălaj, în anul 2019, repartizarea terenurilor agricole și neagricole (fondul funciar), după modul de folosință, este redată în figura următoare:

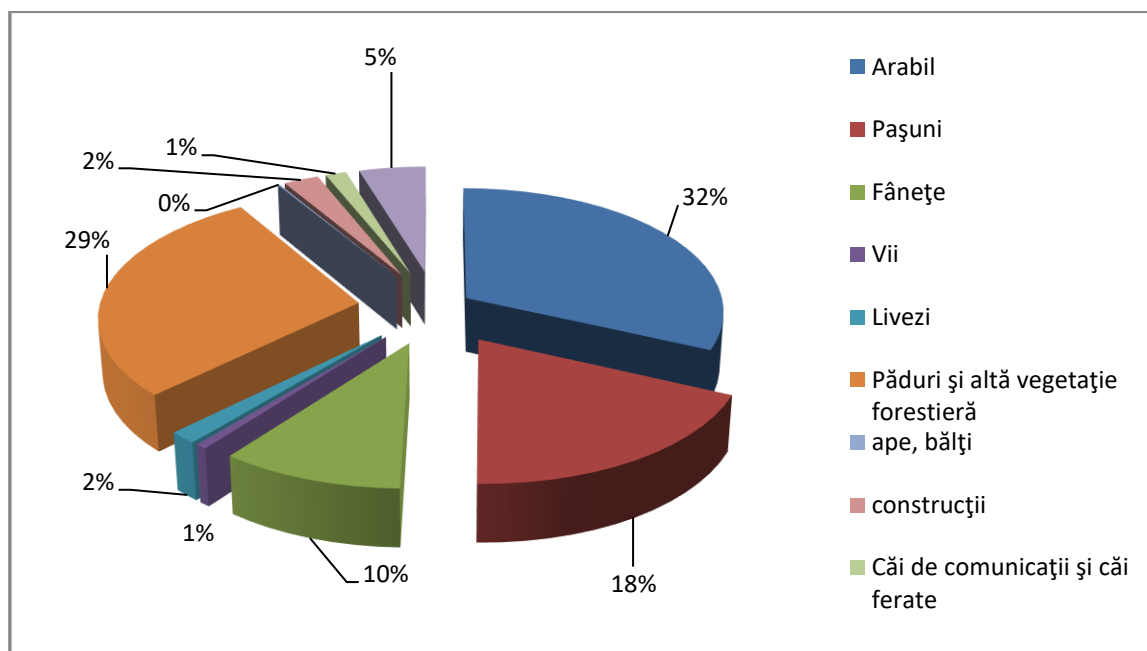

Fig. V.1.3 Repartizarea terenurilor agricole și neagricole, pe categorii de folosințe.

Din figura V.1.3. se remarcă faptul că, în anul 2019, ponderea principală o dețin terenurile agricole din care: 32% terenuri arabile, 18% pășuni și 10% fânețe.

Pădurile și alte terenuri cu vegetație forestieră ocupă 29% din suprafața fondului funciar.

În perioada 2015 – 2019, conform datelor Institutului Național de Statistică (INS), la nivelul județului Sălaj, evoluția lungimii drumurilor publice se prezintă astfel.

Categoriile de drumuri publice	Anul 2015 (km)	Anul 2016 (km)	Anul 2017 (km)	Anul 2018 (km)	Anul 2019 (km)
Județene	632	632	632	632	644
Comunale	873	873	873	873	861
Naționale	286	286	286	286	286
Total	1791	1791	1791	1791	1791

Tab. V.1.5. Evoluția lungimii drumurilor publice (km)

În perioada 2015 - 2019, conform datelor statistice naționale disponibile, lungimea căilor ferate în exploatare, pe categorii de linii de cale ferată, este redată în tabelul următor.

Categoriile de linii de cale ferată	Anul 2015 (km)	Anul 2016 (km)	Anul 2017 (km)	Anul 2018 (km)	Anul 2019 (km)
Linii normale cu o cale	150	150	150	150	150
Linii normale cu două căi	33	33	33	33	33
Total	183	183	183	183	183

Tab. V.1.6. Lungimea căii ferate (km).

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Defrișările intensive, suprapășunatul, vânatul și pescuitul exagerat contribuie la instabilitatea ecosistemului și reprezintă o permanentă amenințare la adresa biodiversității.

Exploatarea necontrolată a masei lemnoase și tăierile ilegale fragmentează habitatele și conduce la eroziunea solului sau la alunecări de teren.

Suprapășunatul are un impact negativ semnificativ asupra fitocenozelor, cauzând descreșterea biomasei vegetale și a numărului de specii cu valoare nutritivă.

Supraexploatarea speciilor de interes cinegetic, economic sau cultural este generată în principal de supraevaluarea efectivelor populaționale sau de braconaj.

Braconajul speciilor de interes vânătorească sau a celor de interes economic generează efecte negative semnificative asupra stării de conservare a speciilor vizate.

O situație aparte o reprezintă braconajul piscicol de-a lungul Dunării și din Delta Dunării. Dintre metodele utilizate cea mai periculoasă este pescuitul electric care, pe lângă faptul că distruge un număr însemnat de exemplare tinere, cauzează sterilitatea exemplarelor mature care supraviețuiesc.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Defrișarea și degradarea pădurilor continuă într-un ritm alarmant, contribuind în mod semnificativ la pierderea continuă a biodiversității.

Conservarea biodiversității la nivel mondial depinde în totalitate de modul în care utilizăm pădurile se spune în raportul, publicat de Ziua Internațională a Diversității Biologice. În raport se subliniază că începând cu 1990, aproximativ 420 de milioane de hectare de păduri s-au pierdut ca urmare a conversiei pădurilor în alte destinații ale terenurilor.

Pentru a inversa procesul de defrișare și pierderea biodiversității trebuie să conservăm și să gestionăm pădurile și copacii printr-o abordare integrată și să remediem pagubele produse prin eforturi de reîmpădurire.

Raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia. Pentru o dezvoltare durabilă a pădurilor menținerea tăierilor sub nivelul creșterii producției de masă lemnoasă este o condiție necesară dar insuficientă.

Suprafața fondului forestier, la nivelul județului Sălaj, în anul 2019, a rămas constantă, față de anul precedent, aceasta fiind 95.876 ha.

În perioada 2015 – 2019 evoluția tăierilor de masă lemnoasă, pe teritoriul județului Sălaj, se observă în figura următoare.

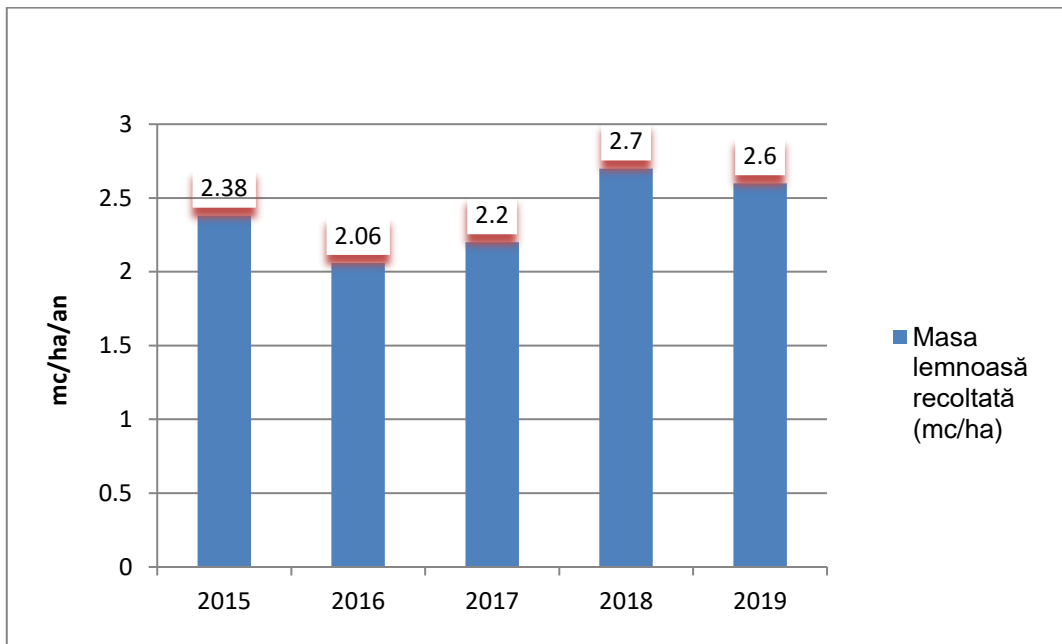

Fig. V.1.5. Evoluția masei lemnoase recoltate, în județului Sălaj.

În anul 2019, după cum se poate observa în figura V.1.5, masa lemnoasă recoltată a înregistrat o ușoară scădere, comparativ cu anul anterior.

În perioada 2015–2019, la nivelul județului Sălaj, diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată, se prezintă astfel.

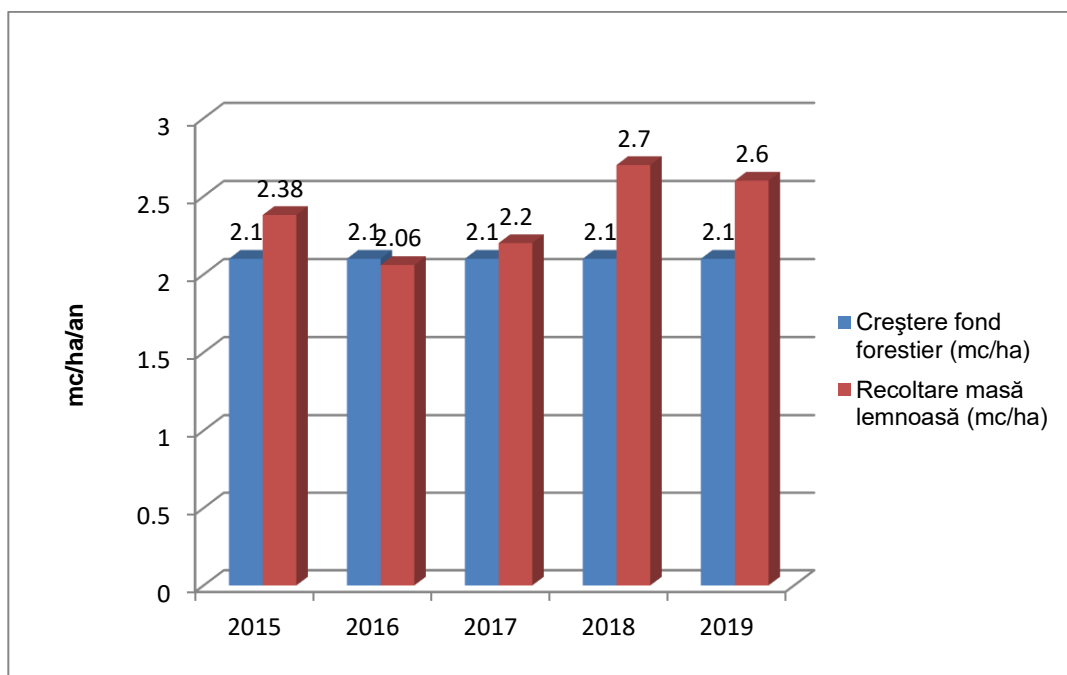

Fig. V.1.6. Diferența dintre creșterea fondului forestier și masa lemnoasă recoltată.

Din punct de vedere al structurii pe grupe forestiere, fondul forestier se prezintă astfel: specii rășinoase (5.529 ha), specii foioase (88.967 ha) și alte terenuri (1.380 ha).

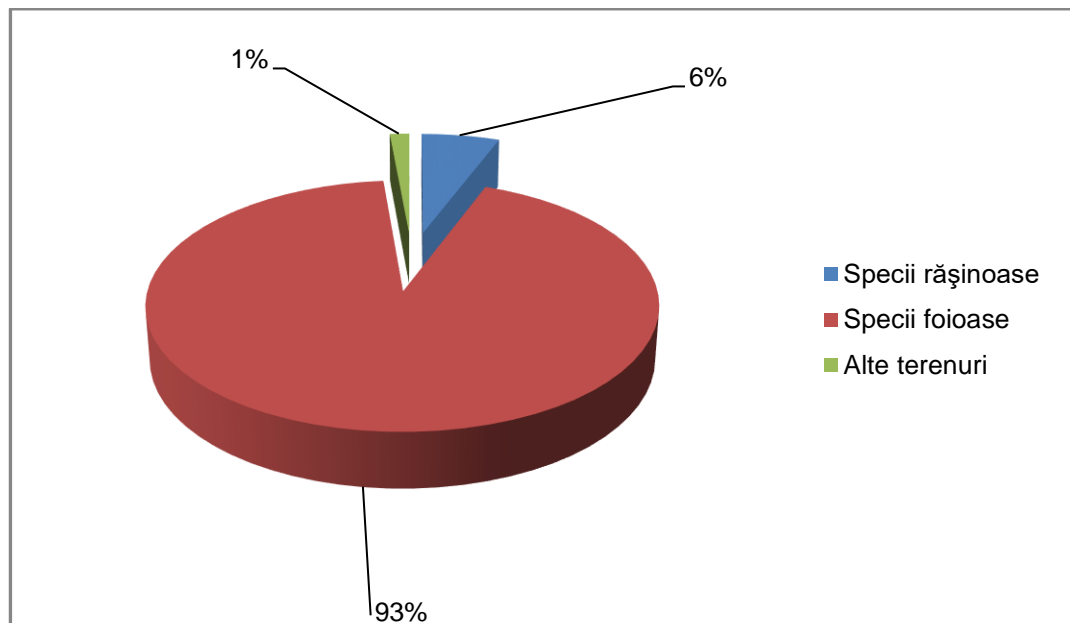

Fig. V.1.7. Structura fondului forestier pe grupe de specii forestiere, în anul 2019.

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

Ariile naturale protejate sunt acele zone în care găsim cele mai reprezentative și valoroase elemente ale patrimoniului natural național ale unei țări.

Ariile protejate reprezintă cea mai importantă metodă de a conserva biodiversitatea și de a oferi modele de dezvoltare în armonie cu natura în contextul dezvoltării economice accelerate din ultimele decenii.

La nivelul județului Sălaj au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare „in situ” a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național:

- rezervații științifice;
- rezervații naturale;
- monumente ale naturii.

b) de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- situri de importanță comunitară (SCI -uri);
- arii de protecție specială avifaunistică (SPA-uri).

Arii protejate de interes comunitar

Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000 oferă numeroase instrumente utile, iar extinderea rețelei prin includerea și gestionarea ariilor naturale protejate din România, reprezintă un pas important în direcția conservării peisajului și biodiversității.

Pe teritoriul județului Sălaj, în anul 2011, au fost desemnate 5 situri de importanță comunitară, prin Ordinul M.M.P. nr. 2387/2011 pentru modificarea Ordinului M.M.D.D. nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Aceste situri comunitare totalizează o suprafață de 21030 ha.

De asemenea, în anul 2011, a fost declarată ca Arie Specială de Protecție Avifaunistică ROSPA014 Cursul Mijlociu al Someșului, prin HG 971/2011 pentru modificarea și completarea HG 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, având o suprafață de 29600.5 ha, la nivelul județului Sălaj.

În anul 2016 au fost instituite 2 situri de importanță comunitară prin Ordinul M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Aceste situri sunt: ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău și ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana.

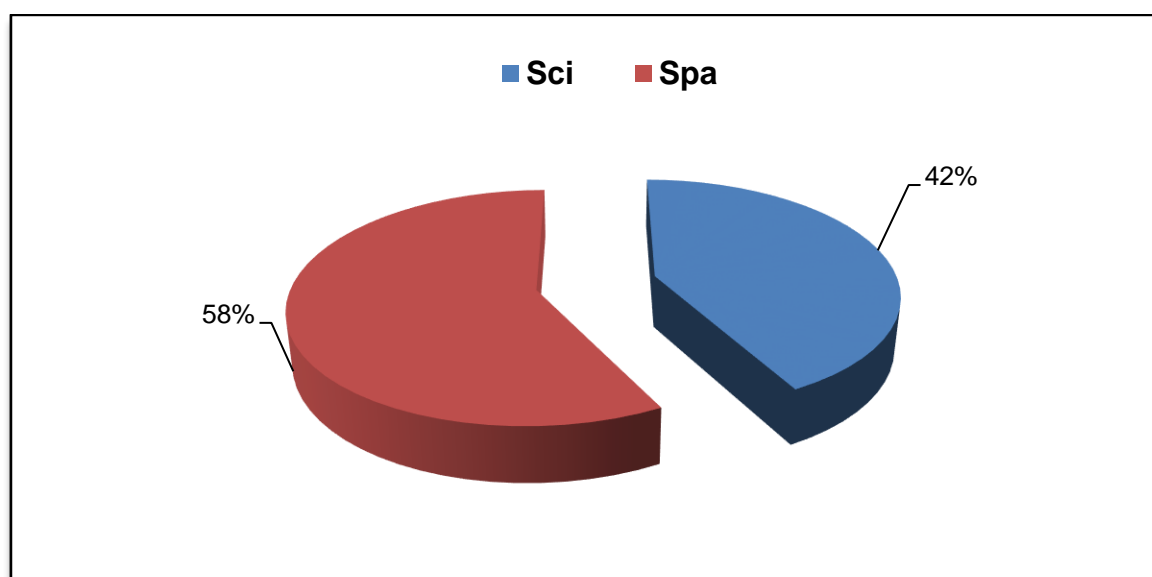
Arii protejate de interes comunitar se observă în tabelul următor.

Nr. Crt.	Actul normativ de instituire	Cod national	Denumire	Localizare	Suprafață jud.Sălaj (ha)
1.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0209	Racâș – Hida	Comunele Hida și Bălan	239.70
2.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0257	Tusa Barcău	Comuna Sâg	10.70
3.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0192	Peștera Măgurici	Comuna Ilenda și județul Maramureș	67.45
4.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0314	Lozna	Comunele: Băbeni, Ileanda, Lozna, Rus și Surduc	10248
5.	M.M.D.D. nr. 1964/2007 modificat prin O.M.M.P. nr. 2387/2011	ROSCI0322	Muntele Șes	Comunele: Halmăjd, Marca, Plopiș, Sâg și Valcăul de Jos și Județele Bihor și Cluj	10464.3

6.	HG 1.284/2007 modificat prin HG 971/2011	ROSPA014	Cursul Mijlociu al Someșului	Comunele: Benesat, Băbeni, Cristolț, Ileanda, Letca, Lozna, Năpradea, Rus, Someș Odorhei, Surduc, Sălățiș, Orașele: Cehu Silvaniei, Jibou și județul Maramureș	29600.5
7.	O.M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016	ROSCI0409	Fânațele de la Bogdana	Comuna Buciumi	75.20
8.	O.M.M.A.P. nr. 46 din 12 ianuarie 2016	ROSCI0435	Someșul între Rona și Țicău	Comunele: Benesat, Năpradea, Someș- Odorhei, și orașului Jibou.	503.40

Tabel V.2.1 Arii protejate de interes comunitar

Pe teritoriul județului Sălaj distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar incluse în Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000, este prezentată în figura următoare.

Fig. V.2.1. Distribuția procentuală a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Suprafața totală a siturilor Natura 2000 din județul Sălaj este de 51209 ha la o suprafață a județului de 386440 ha. Acestea ocupă 12 % din suprafața totală a județului Sălaj.

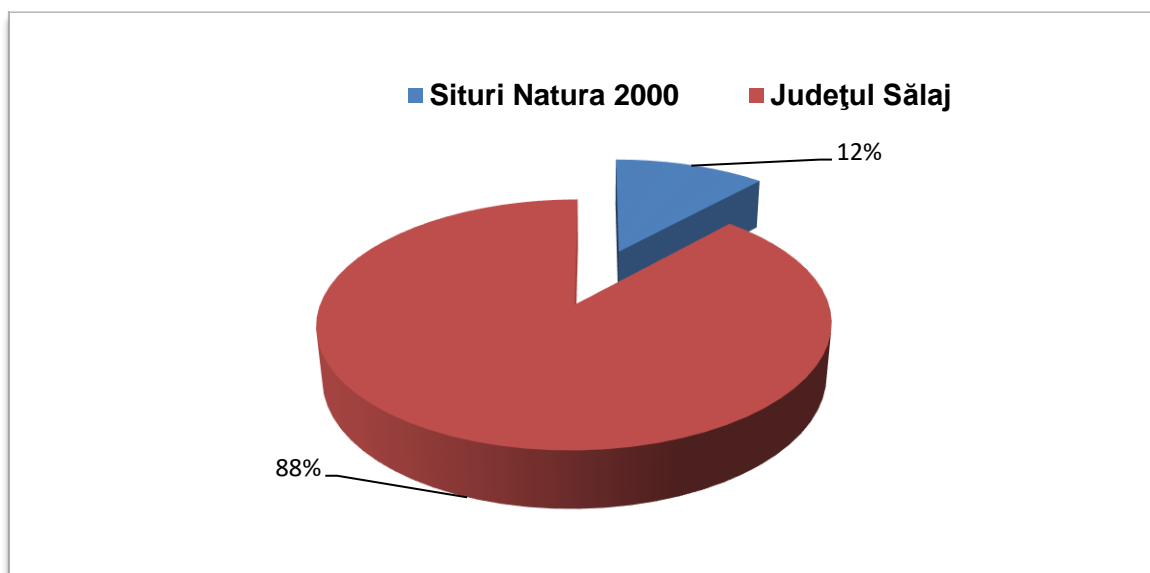

Fig. V.2.2. Suprafața procentuală ocupată de Siturile Natura 2000.

ROSCI0192 Peștera Măgurici - acest sit comunitar reprezintă un habitat de însemnătate crescută pentru fauna de chiroptere din Podișul Someșan.

Dintre cele 5 specii de microchiroptere identificate în Peștera Măgurici, 3 specii *Rhinolophus ferrumequinum* - Liliacul mare cu potcoavă, *Rhinolophus hipposideros* - Liliacul mic cu potcoavă și *Miniopterus schreibersii* - Liliacul cu aripi lungi, sunt priorități EUROBATS.

Fig. V.2.3 Liliacul mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*) din ROSCI0192 Peștera Măgurici

ROSCI0209 Racâș-Hida – situl cuprinde în procent de 38% habitatul comunitar de Păduri dacice de stejar și carpen (cod 91Y0).

Este reprezentativ ca un sit de interes botanic, ecologic și peisagistic, cuprinzând păduri dacice cu *Melampyrum bihariense* – aflat printre alte maximum 100 situri similare în Europa Centrală, precum și alte specii rare și endemice (*Narcissus stellaris*, *Hepatica transsilvanica*, *Aconitum lycoctonum* ssp. *transsilvanicus*);

Fig. V.2.4. ROSCI0209 Racâș-Hida

ROSCI0257 Tusa Barcău – situl prezintă pe suprafața sa habitatul comunitar de Păduri de fag de tip Asperulo - fagetum (cod 9130), la care se adaugă și caracterul său faunistic și peisagitic, pe suprafața sa aflându-se izburile de obârșie ale râului Barcău.

Fig. V.2.5. ROSCI0257 Tusa Barcău

ROSCI0314 Lozna – prezintă pe suprafața sa următoarele tipuri de habitate:

- cod 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo Fagetum;
- cod 9130 - Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum;
- cod 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;
- cod 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun;
- cod 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.6. ROSCI0314 Lozna

ROSCI0322 Muntele Șes - pe suprafața sa sunt prezente următoarele tipuri de habitate:

- cod – 3260 Cursuri de apă din zona de câmpie până în etajul montan, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion;
- cod - 3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație din Chenopodion rubri p.p. și Bidention p.p;
- cod - 40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice;
- cod - 6240* - Pajiști stepice subpanonice; cod - 6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie până în etajele montan și alpin;
- cod - 6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*);
- cod - 7120 - Turbării degradate capabile de regenerare naturală;
- cod - 8210 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; cod - 8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;
- cod - 9110 - Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum;

- cod - 9130 - Păduri de fag de tip *AsperuloFagetum*;
- cod - 9150 - Păduri medioeuropene de fag din *CephalantheroFagion*; cod - 9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*;
- cod - 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*);
- cod - 91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun;
- cod - 91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen.

Fig. V.2.7. ROSCI0322 Muntele Șes

ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului - a fost desemnat pentru 20 de specii de păsări din anexa I a OUG 57/2007 (Pescărașul albastru, *Acvila țipătoare mică*, Huhurezul Mare, Bufnița, Caprimulgul, Chirighița cu obraz alb, Barza albă, Sfrâncioc cu fruntea neagră, Șerparul, Eretele de stuf, Cristelul de câmp, Ciocănitoea de stejar, Gheonoaia sau Ciocănitoea sură, *Acvila mică*, Stârcul pitic, Ciocărlia de pădure, Sfrânciocul roșiatic, Viesparul).

Fig. V.2.8. ROSPA0114 Cursul Mijlociu al Someșului

ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău - a fost desemnat pentru speciile de pești din anexa nr. III a OUG 57/2007:

- *Aspius aspius* – avatul
- *Rhodeus amarus* – boarca
- *Gobio albipinatus* – porcușorul de nisip și pentru

Someșul între Rona și Țicău a fost desemnat și pentru specia de mamifere *Lutra Lutra* – vidra (anexa nr. IVA a OUG 57/2007).

Fig. V.2.9. ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău

ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana - a fost declarat datorită existenței pe suprafața sa a habitatului de Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe

substraturi calcaroase (Festuco-Brometalia) și a habitatului de Tufărișuri subcontinentale peripanonice.

Fig. V.2.10. ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana

Arii protejate de interes național

Ariile naturale protejate de interes național care compun rețeaua națională de arii naturale protejate din România, au fost desemnate conform clasificării Uniunii Internaționale a Conservării Naturii (IUCN).

La nivelul județului Sălaj există un număr de 15 arii naturale protejate de interes național, având o suprafață totală de 516,13 de ha.

Prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, au fost declarate cel mai mare număr de arii naturale protejate de interes național, respectiv 13 arii naturale protejate.

De asemenea suprafața ariilor naturale protejate a crescut prin instituirea de noi arii naturale protejate, desemnate prin Hotărârea de Guvern nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone.

Ariile naturale protejate de interes național se observă în tabelul următor.

Nr. Crt.	Poziția în actul legislativ de declarare	Denumirea ariei protejate	Localizare	Categoria IUCN	Suprafața ha
1	Legea 5/2000 2.682	Rezervație naturală Grădina Zmeilor	Comuna Bălan, sat Gâlgău Almașului	IV	3,00

2	Legea 5/2000 2.683	Monument al naturii Pietrele <i>Moșu și Baba</i>	Comuna Năpradea, sat Someș- Guruslău	III	0,20
3	Legea 5/2000 2.684	Rezervație naturală Poiana cu narcise de la Racâș-Hida	Comuna Hida, sat Racâș	IV	1,50
4	Legea 5/2000 2.685	Monument al naturii Calcarele de Rona	Orașul Jibou, sat Rona	III	0,50
5	Legea 5/2000 2.686	Rezervație naturală Balta Cehei	Orașul Șimleul Silvaniei, sat Cehei	IV	18,20
6	Legea 5/2000 2.688	Rezervația peisagistică Stanii Clițului	Comuna Băbeni, sat Cliț	IV	16,00
7	Legea 5/2000 2.689	Monument al naturii Gresile de pe Stânca Dracului	Comuna Hida	III	1,00
8	Legea 5/2000 2.690	Rezervația peisagistică Tusa-Barcău	Comuna Sâg, sat Tusa	III	13,43
9	Legea 5/2000 2.691	Rezervație Naturală Mlaștina de la Iaz	Comuna Plopiș, sat Iaz	IV	10,00
10	Legea 5/2000 2.692	Rezervație Naturală Pădurea <i>La Castani</i>	Comuna Ileanda, sat Rogna	IV	7,80
11	Legea 5/2000 2.693	Rezervație Naturală Stejărișul Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	2,00
12	Legea 5/2000 2.694	Rezervație Naturală Stejărișul de baltă Panic	Comuna Hereclean, sat Panic	IV	1,70
13	Legea 5/2000 2.687	Rezervație Naturală Lunca cu lalea pestriță – Valea Sălajului	Orașul Cehu Silvaniei	IV	10,00
14	H.G.R. 2151/20 04 III.3.	Monument al Naturii Peștera Măgurici	Comuna Ileanda	III	1,00
15	H.G.R. 2151/20 04 IV.45	Rezervație Naturală Pădurea Lapiș	Comuna Nușfalău	IV	430,40

Tabel V.2.2 Arii de interes național, la nivelul județului Sălaj

Rețeaua de arii naturale protejate este administrată de către Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate (ANANP) care a fost înființată în anul 2016, prin Legea nr. 95/2016 și funcționează în baza Hotărârii de Guvern nr. 997/2016.

ANANP este o instituție publică cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat și care funcționează în subordinea Ministerului Mediului.

Scopul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate este administrarea unitară și eficientă a ariilor naturale protejate și conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, reglementate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 *privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. aprobată cu modificări și completări prin Legea 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.*